X. évfolyam. Celldömölk 1914 junius 28. 26. szám.

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel. Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona. Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő: DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön. Ide intézendők a szellemi részt illető közlemények hirdetések és mindennemü panaszlatok.

Péter Pál napja.

Aranykalászt lenget a nyári szellő és az aranykalász Péter Pál napjára már jóformán megérett a learatásra. A homokon a gyorsan érő rozsba már beállottak a vidám aratók s ahol a tavalyi őszi szárazság, a május 4-iki fagy helyenként kárt nem okozott — általában reménykedő munka folyik, hogy az Isten áldása megjutalmazza a munka verítékét, fáradalmát.

Minden jel azt mutatja, hogy csendes, békés és megelégedett aratás lesz. És csak ott, ahol egyikét hangosszavu konkolyhintő kiabál és zavarbontást szit, ott kell a hatóságnak rendet csinálni és az adott szó, a szerződés szentségének érvényt szerezni. Általában azonban a magyar munkás okult néhány évek keserü tapasztalásából, amelyet részint maga átélt, részint másoknál látott. Néhány év előtt olyan emberek, akik a gazdasági munkás helyzetét, megélhetését, kereseti viszonyait nem ismerik, kiadták a jelszót, hogy nem kell szerződni aratásra, csak az utolsó minutumban. Kényszerhelyzetbe kell hozni a gazdát, hadd ijedjen meg, hogy kipereg az érett buza a földre és egy évi küzdelmes fáradság semmivé lesz. Ha ezt látja a gazda, ugyancsak fog a munkással parolázni és annak minden kívánságát teljesiti is fogja. De nagyon rosszul számitottak. Mert a gazda nem lehet kényszerhelyzetben és az utolsó pillanatban nem szalmagálhat aratókért. Igy aztán idegenből hozott aratókat s a régi aratók odahaza hoppon maradtak, százan és százan kereset nélkül. Igyekeztek volna már elszerződni a régi részkereset mellett, de hiába. Régi gazdájuknak már meg voltak az aratói és sajnálkozva mondotta, hogy mivel ismételt felszólításra nem akartak vele szóba állani, nem is vehetik rossz néven, ha ő neki — bár nagy sajnálattal tette. — el kellett maradni régi aratóitól és idegen munkásokkal kellett szerződni. Ha jövőre vissza akarnak hozzá állani, kész örömmel fogadja őket, csak azt kéri, hogy az aratási szerződést idejében kössék meg.

Persze, hogy ezt a kérését a következő évben teljesitették is a munkások. De abban az évben bizony keserves időt láttak az aratási részkeresetből kimaradtak. Csak az tudja, hogy mily mértéktelen nyomoruság költözött egyes munkás hajlékába, aki a munkás ember kereseti viszonyait ismeri és tudja azt, hogy a kenyérre valót egész télre az aratási részkeresetből szerzi meg. Aki nem áll aratáskor munkába, annak csak nyomoruságban van része — ujig. De el lehet képzelni, hogy az az idegen ember, aki az aratókat kiszavalta a rendből és mézes-mázos beszédével elhitette, hogy nem kell jó előre leszerződni, hanem meg kell varni a buza beérését, az ékesszavu ember abba a határba, — pedig jó pár esztendeje történt az eset, — ugyan nem mert elmenni, annyira félti az irháját. De lesnek is rá gyonyörüségesen, mert hiszen szenvedett nyomoruságukat nagyrészben ennek az idegen izgatásnak köszönhetik.

A mezőgazdasági munkásra nem származik semmi hátrány abból, ha jó előre, akár már télen is elszerződik a munkába. Afelől egész bizonyos lehet, hogy ő munkája bérét, akármilyen termés is lesz, megfogja kapni. Hiszen az uj munkástörvény a gazdát a munkással szemben vállalkozónak tekinti, akinek el kell szenvedni az Isten látogató kezét, ha sujtja és termést nem ad. Ellenben a munkás, ha akár tizenkettéd, akár tizennegyed részére szerződött is a kicsépelendő buzának, nem kockáztat semmit arra az esetre, ha a buzája meghibásodik, vagy semmi, vagy silány termés lesz. Mert azt mondja a munkás törvény, hogy gazdasági balsiker esetén a munkásnak a munkába állás előtt jogában van kérni, hogy a megállapitott részkereset helyett az azon vidéken, akkor fizetni szokott napszámbért kapja. Vagyis a szerződésnek a részkereset kiszolgálására szóló része kötelezi a gazdát, de elfogadása természetesen a munka megkezdése előtt, nem kötelezi a munkást. Igy tehát nem mondhatja a munkásember, hogy ő eleve aratási szerződést nem köthet, mert hiszen nem tudja, mire kösse?

Nagyon is tudja, hogy őt a törvény abban a részben, hogy ingyen ne dolgozzék megvédi. Bizony ez a törvény a gyöngébb védelme. Mert aztán ki védi meg a gazdát, akinek egy rossz termés esetén adóját és köztartozását épen ugy meg kell fizetni, épen ugy kell fizetnie a földjén levő kölcsön kamatát, mintha jó termése lenne. Aki igazságos ember, annak el kell ismernie, hogy a gazda, különösen, ha nincs anyagilag jó helyzetben, sokkal sulyosabb, gondteltebb napokat lát, mint a munkás, akinek napszáma munkajáért mindenesetre kijár egy-egy rossz termésü évben is. De ha az ember igazságos, pedig legyen az minden ember, akár gazda, akár munkás, el kell ismernie, hogy a munkástörvénynek erre a gyöngébb felt védő intézkedésére nagy szüksége volt? Ez a méltányos és valóban igazságos.

A holnap kezdődő aratás gyönyörü munkája a rendben álló magyarnak és bár hamarább kel, mint a dalos pacsirta és később nyugszik, mint némely esteli csillag, bár alig van pihenése és megállása, ezt a nehéz, férfias erőt kivánó munkát gyönyörüséggel, jókedvvel és vasegészséggel végzi. Legyen ilyen a mostani aratás is. Teritsen Isten gazdag áldást ennek a sanyargatott országnak lakósságára, akikre valóban ráférne egy bőtermő esztendő annyi nehéz napok után.

Egy szőke leány.

Szép két szemét busan függeszti rám,
S elmélázón játszik a zongorán, —
Aranyfürtü haja a válláig hull le,
Ott ülök szótalan, szemközt vele.
Mig hó ujja e billentyüket járja,
Zokogón felsir lágy melódiája; —
A nótám játsza s oly csodaszépen,
Hogy könny ragyog mindkettőnk szemében.
S mig hiszi hün, hogy én őt imádom,
A te képed megjelenni látom; —
Könnyez a két szemem, — elhallgat a nóta;
Azt hiszi, szeretem s rámborul zokogva.

SZABÓ GYULA.

Arató ünnepek történetéből.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. Ez a buzgó ima száll fel az égbe sok millió keresztény ajkáról mindennap és a világ minden részén. Ezzel nemcsak azt fejezi ki a hivő, hogy a kenyeret tartja legszükségesebb táplálóknak, hanem azt is, hogy a kenyérben Isten adományát látja. De nemcsak a keresztények tekintik isteni ajándéknak a kenyeret, hanem annak tartották már az ókor népei is sok ezer évvel ezelőtt.

Az ős ember nem ismerte a kenyeret, az megette azt, amihez hozzájutott, a gyümölcsöt, gyökerest stb. Igen sok nép, amely a müveltség legalacsonyabb fokán áll, ma is csak igy szerzi élelmét s ha a növényvilág adományait már elfogyasztotta, kiegészíti éléstárát az állatvilágból. Vadászik, halászik, állatokat tart és tenyészt. S ha az egyik területet letarolta, szedi a sátorfáját és odébb vonul. Igy élnek Afrika belsejében ma is. Délamerikában nem sokkal különb az Orinoko mentén élő néptörzsek életmódja, nekik a Maurita nevü pálma ad lakást, kenyeret, ruhát, sőt még a szeszes italt is. De ezeknek a szabad törzseknek a száma mindinkább gyérül. Mer csakis ott van meg az ilyen nomád életnek a lehetősége, ahol annyi a gyümölcs és gyökérféle, hogy azok egymagukban is biztositják az emberek megélhetését. De mihelyt a szabad természet ilyen ajándéka elégtelennek bizonyult, letelepedtek az emberek és iparkodtak, hogy olyan élelmiszerre tegyenek szert, amely tartósabb mint a gyümölcs és a gyökérfélék és azoknál táplálóbb. Ilyen eleség a gabonafélék.

A gabonaféléket már 4—5 ezer évvel ezelőtt is termesztették az ó egyiptomiak és kinaiak. Az egyiptomiak Isis istennő ajándékának tartották, a régi görögök és rómaiak is istennek nevéhez füzték. Természetes, tehát, hogy mint isteni eredetü növényhez mindenféle vallásos ceremóniát füztek.

Kinában ma is nagy szertartással jár a gabonanemüek elvetése. Egy bizonyos területen maga a császár szánt egy darabig, majd a hercegek és miniszterek folytatják a szántást és vetést, mindenféle vallásos ének közepette. Ilyenkor az egész udvar egyszerü földmivesnek öltözik. A régi görögök és rómaiak is tartottak ugynevezett cereáleket, vagyis Ceres-istennő tiszteletére ünnepeket rendeztek és áldozatokat mutattak be, hogy az Istennő kegyeit megnyerje, jó aratásuk legyen. Sokkal általánosabbak azonban a halaadó ünnepek. Óegyiptomban négyezer évvel ezelőtt már évenkint 10 napig arató ünnepet tartottak Isis istennő tiszteletére. A régi klasszikus korban pedig a mélageitnia vidám ünnepén zsenge gabonát és az első kenyeret áldozták Apollónak, mint napistennek, akinek a kenyeret köszönhették. Hálaadó istentiszteleteket tartottak a régi germánok is.

A kereszténység elterjedése természetesen véget vetett az ilyen pogány ünnepeknek, mindazonáltal később is ünnepnek tartották az aratás befejezését. Gazda és aratómunkás egyaránt vidám volt s mindenféle ünnepélyt rendeztek. A mezőről vig zeneszóval vonultak be a faluba, buzakalászból koszorut fontak s azt átnyujtották a gazdának verses jókivánságok kiséretében. A gazda viszont megvendégelte aratóit és velük együtt mulatott. Nagyon természetesen vidékenként más és más népszokások alakultak ki az idők folyamán. Lényegében azonban mindenütt egyforma maradt, mert mindenütt átadják a buzakalászból és mezei virágból font koszorut a gazdának, aki megvendégeli aratóit és áldomást iszik velük.

Sajnos, a modern haladás, mint sok mindent, az arató-ünnepet is áldozatul követelte. Ma már sok helyen megszünt a régi patriarchális jó viszony arató és gazda között. Pedig kár. A régi értékes népszokások megmentésén igen sokan fáradoztak. Igy egyik hires balatoni fürdőtelepen Balatonszemesen, amelyet előkelő fővárosi és vidéki közönség látogat, a feledésbe menő aratóünnepet elevenitette fel a község tevékeny olvasóköre, hogy a fővárosi közönségnek bemutassa, milyen volt a régi jó időkben az aratóünnep.

Az olvasókör tagjaiból 25 tagu csikós bandérium alakult, amelyet fekete diszmagyar ruhában dr. Kukuljevicz József vezetett, a kör tagjai szintén magyar ruhában, ökrös szekereken helyezkedtek el a magyar ruhás menyecskék és lányok között. Nem hiányzott még a cigány sem. Az egész társaság a rezes banda hangjai mellett a grófi kastély elé vonult, hogy Hunyady Józseſné grófnőnek átadja a buzakoszorut, aki azt igen szivesen fogadta.

Bár minél több gazdakör követné ezt a példát és megmentené a feledéstől ezt az ősrégi szép magyar szokást.

Beszélgetés közben. — Tehát, amint hallom, Ernő barátunk csakugyan megnősül?

— Én is ugy hallottam.

— Es hogy hivják szeretetreméltó menyasszonyát?

— Csak annyit tudok, hogy ötvenezer korona, a másik nevét elfelejtettem.

Steckenpferd-liliomtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a/Elbe.

Egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvend szeplő ellen való elismert hatásánál fogva s a bőr és szépség gondozásában való felülmulhatatlanságáért. Ezernyi elismerőlevél! — Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság. Ügyeljen nyomatékosan a Steckenpferd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 80 fillérért kapható gyógyszertárakban, drogériákban, illatszerüzletekben stb. Hasonlókép kitünő Bergmann Manera liliomkrémje (70 fill. 1 tubus.) Kitünő szer női kezek gondozására.

A vámpir.

(Humoreszk.)

Tizet mernék tenni egy ellen, hogy ezen cim találgatásra ad alkalmat s méltán kelthet azt a hiedelmet, hogy én valami tudományos természetrajzi értekezlet érdekében küzdök a kezdet nehezségeivel s éppen ezen hiedelem nyomán támadhat azon vélemény, hogy felolvasásom az ásitás valamennyi skálájának végig probalgatására fog okul szolgalhatni.

No hát kérem ezen balhiedelemmel szemben a kedélyek megnyugtatására ki kell jelentenem, hogy minden ily nemü előlegezett kombinacio téves, mert én a természetrajzi tudományok iránt alig birok némi érzékkel, kivéve a fémek és drágakövek osztályát s ezen jartosságomat is inkább a zálogházi praxisból meritettem.

Egyébiránt ez nem is természetrajz, hanem inkább gazdasági politika, amellyel nem szandekozom bővebben foglalkozni, hanem ratérek az én vámpirom ismertetésére, amely nem származott délamerikából, hanem egy heinbeli sötet oduból — a Baumzweig antiquarius hátulsó raktárából, az ócska topánkákat ütymálva lenéző harmadik polcról.

Ez a vámpir nem szivta ki senkinek a vérét, de végig sértett engem, amint ez később ki fog derülni.

Nem kapaszkodott senkinek az üstökébe, hanem kivételes szereplésével engem hozott oly helyzetbe, hogy ilyedtemben minden hajamszála az égnek moredt. Mindez a maga sorrendjében nyilvánvalóvá fog válni.

Ez a vámpir, kérem, egy ketszárnyu, fekete, világosság után repkedő szörny: egy kikölcsönzött frakk volt.

Ez a frakk volt, azondan, életem csalétek kisértete, boldogságom elrablója. Ez volt az én gonosz, szárnyas vámpirom, mely tönkretette egy boldog jövő ábrándszövő álmát, kettétört egy jókora vastag jegygyürüt, amelybe »Sole és fia« cég 43 krajcárért graviroztabele, hogy »V R« — és a dátumot.

Sohase gondoltam, hogy a végzet frakkban jár s ime, most rezgő hangom elárulja, hogy (bár indiszkréciót követek el, midőn szivbeli ügyét illesztem egy hölgynek e felolvasás keretébe,) szolgálatot teszek azoknak, kik nem hisznek a fátumban, bár a visszaemlékezésnek nyomasztó terhe alatt szivem vérzik, szivem fáj.

Elnézést kérek a t. hallgatóság gyöngédebb nemétől, ha szomoru történetünk előadásánál nem találnám el a lyrai alaphangot, de mentségem legyen az, hogy az idő: e biz-

Dreher-féle SCHWECHATI és KŐBÁNYAI Sör-raktár Czelldömölkön, ALMÁSI JÁNOS vas- és füszerkereskedőnél. Kitünő minőségü „Dupla maláta tápsör!“ különlegesség.

tos kezü orvos, lassan-lassan kiszedegette az én szivemből is a visszaemlékezés szuro tüviseit.

Diktum-faktum! Mikor én 23 éves voltam, akkor harmat szerettem: először a kecskeméti turóscsuszat nyakon öntve tejföllel, másodsorban a barack izzel bélelt paraszt retest, természetesen bő zsirba sütve és harmadszor, de mindkettőnél, tán az életemnél is jobban Varjas Rozalindát.

Igen! Ha már annyira nyilt vagyok, nem zárkózhatom el annak a kijelentésétől sem, hogy az én ideálom — már Varjas Rozalinda k. a. — egy özvegy pogacsasütőnek volt (mint ő mondá) a szemefénye. Csak később jöttem rá, hogy a szemefénye alatt Rozalindát értette, ki neki a szemefényén kivül a leánya is volt.

Csak azt nem értem, hogy miután neki — már a mamájának — két szeme és mindkettőnek fénye volt, miért nem hivta Rozalindát »szemeim fényeinek«-nek?

Ösmerkedésünk költői volt és szép, mint a hajnali álom s tüneményszerü:

Ott álltam a sétatéren a ringlispilnél, ép azon a helyen, hol később Lehel vezér kőszobra állott, meghamisitva a történelmet, nem kürtöt, hanem buzogányt tartva. Öt, meg vezértársait katonai talentumuk elösmeréseül felszállitották a Fellegvárra. Most is ott van mindegyik — részletekben, — mert nemzetiségi akarnokok annyit javitottak rajtuk, hogy már nemcsak a kürt meg a buzogány de még a karjuk is hiányzik.

Hát — mondom — a ringlispilnél vagyok, hová vasarnapi délutáni szünóráimban szoktam ellátogatni, zenét hallgatni, kisebb koromban lovagolni is; mellényzsebemben pár nagy réz negykrajcárossal, gombjukamban egy vegyes szinü császarszakállal, amelyet ez alkalomra rendesen a muzeumkertből botanizáltam. Waltz főkertész ur éber szeme és hosszu pipaszárának dacára.

Mindezekből kitünik, hogy voltak kellékeim, melyek hathatósan támogattak, a nők szemében ellenállhatatlanná tennem, nem is említve, hogy kőrisbogárszinü, csokorba kötött nyakkendőm és vasalt pepita nadrágom nagyban járultak hozzá a Rozalinda k. a. szivének elhódításához.

Nyüzsgő, pezsgő élet volt a sétatéren. A nap perzselő, tüzes sugarakat lövelt, forgott a ringlispil, itt baka idyll, ott gyerek sirás, majd hostáti legények speciális bivagias ügye harmonikusan olvadt össze a nagy verkli siró, fütyülő, reszketos hangjával.

Én az akacfa alól néztem a vidám életet azon erős elhatározással, hogy a zene elhallgatása után a tóba ölöm — nem magam, hanem — a négykrajcárosaimat, amit ugy gondoltam elérhetni, ha kellemes szandolinozással töltöm el délutánom hátralevő részét.

Tervem csak részben valt be, mert tó nélkül is sikerült bőrig áznom. Gyorsabb idő alatt, mint a hogy e pár sort leirom, szél kerekedik. Recsegnek-ropognak a fák s a julinsi vihar gyönyörü példányban omlott a menekülők nyakába. Irtózatos zür-zavar támadt egyszerre. Mindenki szeretett volna védő helyre jutni s a fák alatt csoportok verődtek össze addig, mig a vizzel telt lombkoronák végig nem csapolták a sok ünneplő viganók, pruszlik és mantilok valamennyiét.

Velem született ruganyosságomnál fogva egy pár kövér csepp áran sikerült magamat a ringlispil boritója alá biztonságban helyeznem s a biztos pozició okáért alkalmasnak látszott egy még üres kocsit venni birtokába alá, mibe elhelyezkedve, éppen kellemes ringásnak akartam átadni testemet; irva volt, hogy pepita nadragom ez eseménydus

Kneip kurát.

Helyzetemet nem sokáig mérlegelhettem, mert, mielőtt időm lett volna, a ringlispil verklijén zöld spenciben közszemérmet sértő magaviseletet tanusitó majmot egy göröngygyel oldalba guritani, már is egy másik látvány, nem kevésbé érdekes kötötte le figyelmemet.

A zuhogó esőben egy négyszemélyre szóló piros selyem napernyő árnyékában alatt egy formaiból kihizott, metermázsa sulyra becsülhető nőalak történetü vedhelyünk felé. vivén végbe oly nagy szuszogást, mely egy kézi fujtatónak is becsületére vált volna. Amint a zapor okozta tarmában kivehettem, nem éppen zsoltárokat zengedezett a bő istenáldásért s noha egy-egy par szent nevet is hallottam monologjaba vegyiteni, azt is tisztán kivettem, hogy: » . . . ide, oda tegyel«

Mellette egy sugar növésü, égszinkek ruhába öltözött laugvereshaju leány igyekezett lépést tartani, de mielőtt bővebb alkalmam lett volna e fiatal hölgy javára a különbséget konstatálni, a két amazon már is kocsimhoz ért es a mázsásnak véleményezett hölgy, egy fel sem tételezett rengő mozgással pehely könnyedségével tessekelte bele magat kocsimba.

Ennek a pehelyszerünek látszó mozdulatnak azonban a kocsimra es rám nem maradt el a hatása.

Mielőtt a fiatal hölgyet sikerült volna magával rántani, az ily sulytörvényekre be nem rendezett kocsim felbillen es én már is egy hirtelen támadt pocsolya keilős közepén elmélkedtem a föld vonzóerejéről pepita nadrágom szinváltozásának hathatós közremüködésével.

Mire sikerült feltápászkodnom és megzavart gondolataimat rendeznem, amelyre jótékonyan hatott a fiatal hölgy bocsánatkérő szava, azon vettem magamat észre, hogy én, a kövér amazon, meg a fiatal nő, szoros közelében ülve, az élelmes ringlispil-direktor rendeletéből egyik szédülésből a másikba esünk, mert a zápor dacára, a forgóját tömve tátván, négy markos legénynek intve, olyan forgásba jöttem, amitől aztán a kisasszonynak váltott az arca szivárvány szineket, a kövér amazonra gyakorolt benyomás pedig a tengeri betegség tünetét eredményezte.

Igy esett meg a mi ismerkedésünk, mert, azt hiszem a t. hallgatóság minden egyes tagja eltalálta, hogy az égszinkek ruháju vöröshaju szépség senki más nem volt, mint Rozalinda, termetes kisérője pedig a mamája, kit én később eltekintve azon célzatosságtól, hogy minden második nap mézes pogácsákat gyurt, ezután egyszerüen »édes néni«-nek neveztem.

És ezen bevezetés felment engem attól, hogy azzal untassam a t hallgatóságot, miszerint ösmeretségünk legapróbb részleteire is kiterjeszkedjem. Önként következik, hogy másnap szives meghivásukra siettem vizitemet megtenni.

Itt nem történt semmi különösebb esemény, ha csak azt nem tartom annak, hogy ünnepélyes belepésem alkalmával egy fekete macska nekem ugorván, én ijedtemben a mo-

[illegible] egyet pi-

dótálra esven első belepésem sem nélkülözhette a rendkivüliséget.

Ez azonban az álmoskönyvben 7, 42, 53-at jelentvén, általam mindig szerencsés kezdetnek tartatott.

E naptól kezdve a régi lábos ház melletti sárga laknak rendes látogatója lettem.

Kiderült, hogy az édes néni egy igen derék, ügyes gazdasszony volt, aki a töltött kaposzta összerakásának müvészetében méltán elnyerhette volna az első dijat.

Rozalinda! Ő pedig kedves, édes, kissé szentimentális nő volt, akinek kérésére én hordtam a legszebb regényeket, mint például Rinaldó Rinaldinit, Robinsont s ami neki leginkább megnyerte a tetszését, a »Sötétség királynéja, vagy a sóhajok átkával varazsolt titokzatos mirtuszkoszoru«-t.

E regények olvasásánál azonban egy alkalommal, mikor az édes néni ez kérdezé tőlem, hogy miért hivta Don Bagalgarat a vitéz Vlatrumbak ügyefogyottnak — én, aki a Rozalinda bajos szempillantásait lestem — ugy találtam hirtelen megmagyarázni, hogy azért hivta ügyefogy, ak, mert elfogyot az ügye.

— Na, ettől a pillanattól kezdve irói vol-

tomban az édes néni kételkedni kezdett mindaddig, mig születése napjára meg nem irtam a »Zajongó kebel« cimü versemet, mely még ma is ott lóg az almarium felett diófaszinü ramában a kakukkos órától balra.

Az időknek folyamában egyszerre csak azon vettem magamat észre, hogy eltekintve attól, hogy mindennapos vendég voltam Rozalindáéknál, a gonosz nyelvek már arról is suttogni kezdtek, hogy Varjas Rozalinda nem valami nagyszerü parthiet csinál, ha hozzá megy ahhoz a skriblerhez. Már azalatt a skribler alatt a gonosz nyelvek engem értettek.

Hiába, irigyek az emberek, de az én szeretetreméltóságomat és válaszlékos stylusomnak Rozalinda csak 137 napig tudott ellentállani, mert ösmeretségünk 137-ik napján, ami december 28-ára, éppen az aprószentekre esett, bátorságot vettem magamnak tapintatos előbeszéd után magamat Rozalinda előtt a divány mellett kiabált ügyességgel féltérdre bocsajtani és a következő szavakat susogva elrebegni:

»Kisasszony! Ha szaz életem volna is, mind önért áldoznám«, itt megfogtam a bal keze harom ujját s ő engedte, »engedje meg, hogy reménylhessem, hogy az Isten engem a legboldogabb embernek teremtett és esdeklő szavaimra, melyek szivem rejtekéből erednek, mondja ki a boldogito »Igen«-t.

Erre Ő:

»Ah! . . . mily kéjes gyönyöre-szümnek, mely szavaidból árad felém, megértheted a fülemile dalát rezgését a virág kelyhében ragyogó harmatnak?«

Erre én magamban: Mi a kő, tegez is már? Bátorságot véve, közbevágok, egész térden:

»Igen! Én értem a légi dalnokot, mely szerelmet regel . . . «.

A legnagyobb bámulatra folytatja Ő:

»S e légi dalnok, mond szivem, rólam s rólad beszél?«

Felugrom és hamleti pózzal épen folytatni akarom, hogy:

»Rólad! Rolunk, én mindenem. Te bájos kis leány», mire Rozalinda hirtelen a masik szobába szaladva, felkapja a »Pesti müvelt társalgó« t és rányit éppen szép szerelmi vallomásra olvasván tovább azt, amit én akartam elmondani.

Nem jöttem zavarba, hanem hát gondoltam, hogyha a szavakkal hatni nem tudok, beszéljen tehát a tett.

A leggyorsabb elhatározással nyakába ugorva akkora csókot leheltem spanyol-meggy ajakára, amitől még a tepsik is összeszorditek a konyhán. Ennek a konyhai zördületnek azonban más oka volt.

Az édes néni nyitott ránk ajtót s mie-

helyzetemből, ő nyomott az én arcomra akkora pecsétet, amitől nemeslevélen sem láttam, mondván, hogy két ily nemes lélek illik egymashoz s a legnagyobb áhitattal tette hozzá, hogy a házasságok az égben köttetnek (és a földön felbontatnak, gondoltam, de ezt nem tartottam szükségesnek mondani.)

Ezzel nem csak arcom, hanem a sorsom is meg volt pecsételve. Végtére is én csak nyertem. Rozalindát szerettem. Ő is szeretett engem, leendő anyósomnak volt háza, szőlője, egy kis pénzecskéje és pár láda szaritott mézes pogácsája.

Ő anyai áldását reánk adta, titokban még 12 forintott is jegygyürüre. Ebbe vésettem én bele, hogy »V. R.« és a dátumot.

A sors azonban máskép rendelkezett. Az a nagymorult vámpir, az a gonosz kisértet: egy frakk, pozdorjára törte szép reményeimet.

Hogy ez hogy történt, azt is elmondom.

Egy napon, éppen mikor boldog kettősben fogyasztgattuk kávécskánkat, egy küldöttség tisztelgett.

Ez a küldöttség két tagból állott. Az egyik, mint magát bemutatta, Sugár Lőrinc egy kis tömzsi alaku, kéményseprő volt tűz-

oltott uniformisban, a másik kit személyesen ösmertem. Weisz nevű kéményseprő-testületi pénztárnok, nem koromfekete, hanem szalonfekete ruhában.

A küldöttség betanult ékesszólással adta elő, hogy a »Kéményseprő rokkantak hazá«-alapja javára rendezendő műsoros táncvigalmunk alkalmából Rozalinda az ümpár számú sorsjegyek elárusítását vállalja magára.

Az én negyedik fejbólintásomra Rozalinda a megtiszteltetést elfogadva, engem nyomban mint ügyes kvadrill-rendezőt mutatott be, ki a VI-ik figuránál lelkesedésem tudom a »nagy balanc« után a »kiskoszorú« kihozni, úgy, hogy utána »elá jobbra« következnek. Az indítvány elfogadtatott és én mint táncrendező bevonultattam a kéményseprők nemes gárdájába táncrendezői minőségben.

Rozalindám aztán tőlem kérdezte meg, hogy mi az az ümpár számú sorsjegy, amire én megnagyaráztam, hogy azt a helyszínen fogjuk megtudni.

Ezzel a kávézásunk megszünt és egy szép tündérest ezerféle tündérpompájával kezdte agyamnak azon részét uralni, ahol a fantázia székel. Még csak azt határoztuk el, hogy Rozalinda éretlen álmaszínű batiszt ruháját fogja felvenni, a bugyi-ujjnak sonka-ujja leendő átalakításával.

Elbúcsúztunk és én siettem toalettemet összeszerezni, ami, tekintve szük anyagi viszonyaimat, nem járt minden fejtörés nélkül; pedig ökvetlen kiakartam tenni magamert, sőt, mint a szép Rozalinda vőlegénye, újabb brillirozásra nyílt alkalmam.

Fekete nadrágot még aznap kölcsön kértem Sebestyén barátomtól, mely egészen rám is illett, leszámítva azt, hogy hossza az én 103 centiméteremet két centivel felülmulta. Mellényt, egy nagy aranygombost szereztem fekete bársonyból, — szintén használatra Kökényesi megyei iktatótól, cipőmből három krajcár ára lack egész bali topánt rögtönzött, csak az volt a hiba, hogy bőrlack helyett vaslackot találtam rátenni, ami úgy összeszorította a bőrt, hogy négy tyúkszemem támadt tőle egyszerre.

Hanem a kabát dolgában igazán fel voltam akadva. De lánglelkem nemes hevületének sugalma e bajból is kisegített.

Így okoskodtam magamban: Ami nincs nekem, az van másnak. Ez az okoskodás már nem volt eredeti, hanem mindenesetre célravezető, mint azt a nadrág- és mellényszerzés theoriája fényesen igazolta.

Hallottam, hogy Baumzweig ruhakölcsönző osztályt állított be a bali idényre. Bejárónémnak leírva méreteimet, a kezébe nyomtam egy cédulát és egy pengő forintot azon szigoru meghagyással, hogy a legnagyobb diszkréció mellett hozzon nekem estére egy üzlet alosztályából egy frakkot, amit reggel aztán vissza is fog vinni. Óvadékul pedig letétettem általa kosztadónőim egyik ezüst gyertyatartóját szintén a legnagyobb diszkréció mellett.

Előzőleg egy kis borbélymüvelet belőlem határozottan tetszetős alakot rögtönzött, nem is számítva, hogy egy hatos ára rezedaillat valóságos szalonfiuvá varázsolt.

Aznap ozsonnára még Rozalindáékhoz voltam hivatalos, mely az édes néni piperecikkeinek összeválogatásával, meg a mellcsokornak minő virágokból való összeállítása felett létrejött nézeteltérés és hangos eszmecsere után már az est sötétebb óráiba kezdett benyulni.

Mire onnan megszabadultam, ugyancsak futva kellett lakásom felé történnem, hol is a frakkot már ágyamra téve találván, gyertyavilág igénybevétele nélkül rántottam magamra és siettem a Redout kivilágított ablakai irányába, ami nekem így is jó felőrába került, ami nem is nevezhető soknak, ha tekintetbe vesszük, hogy én a Vereb-utca 3-ik szám alatt laktam.

»Lihegve szaladtam fel a Redout lépcsőin és épen a döntő pillanatban jeltem a csillaros luszterekkel gazdagon kivilágított terembe.

A zene andalító akkordjait »kérem a negyesre felállani« kiáltás stentori hangon tört magának utat fülemig s ezen négyesnek kijelölt rendezője én levén, könnyen megmagyarázható izgatottsággal szaladtam a várakozásban már idegessé lett Rozalindámhoz.

»A zene a négyesre rázenditett és én hadvezérhez illő magatartással rohantam a párok közt a terem közepére, épen a rendezés müveszetének akartam glóriáját kiérdemelni, mikor is a hátam mögött álló párok egyszerre csak egetverő kacajban törtek ki.

Én a kacagás okát illetőleg tájékozatlanságban lévén, rendezői tekintélyem teljes erejéből akartam a megingott egyensulyt helyre állitani s megfordulva, a kacagás okát kutatva, most meg már a másik oldal tört ki még nagyobb hahotában. Most már kacagott az egész terem, csak úgy visszhangzott tőle a deszkafalazat.

Én teljesen zavarba jöve, azt hiszem, hogy a legszánalmasabban izeg-mozoghattam helyemen s a legtanácsosabbnak tartottam visszafutni az élre. Rozalindámtól némi felvilágositást kérendő.

Akkorára már többen locsolták Rozalindámat; kit szintén nem érthető okokból ájulásféle érzés kezdett elfogni.

A locsolgatók közt utat törve magamnak, menyasszonyomhoz siettem, de az édes néni, aki kézzel-lábbal igyekezett leányát a buffethe vonszolni, akkorát huzott gyönggyel kirakott legyezőjével a nyakamra ezen pár szó kiséretében: »Himpeller skribler!«, hogy teljes fogalmat alkothattam magamnak a nyakleves okozta utóérzetről.

Minden rend fölbomlott.

Egyszerre csak odaállit elémbe Weisz a kéményseprőegyesület pénztárnoka és minden előzetes magyarázat nélkül elkezd a hatamon babrálni.

Úgy éreztem, mintha valamit onnan, leszakitott volna. A másik pillanatban minden világos lett előttem, mert meglátam kezében egy jókora nagyságu cédulát, amelyre csak ennyi volt felirva nyomtatott betükkel:

»Ruhakölcsönző osztály.«

Akinek van fogalma egy halálra sebzett oroszlán bömböléséről, annak arról is lehet sejtelme, hogy az én feljajdulásom milyen lehetett?

Teljesen meg voltam semmisülve. Most már tudtam, hogy mindenki rajtam nevet, de a kétségbeesés utolsó erejével fellökve az édes nénit, jól hasba verve a tüzoltóuniformisban parádézó alelnököt, egy mesteri ugrással az ajtónál termettem.

Itt a rendőr állotta utamat, ki bennem holmi menekülő tolvajt sejtve, éppen galléron akart ragadni, de csizmaszáron rugtam, amitől egyensulyt vesztve, neki esett az ablaknak; az csörömpölve összetört és éppen egy alatta szerelmet suttogó párnak esett a nyakába. A jelenetben nem gyönyörködhettem, de erre sem kedvem, sem alkalmam nem is volt, mert kengyelfutói versenyen győztesnek kikerült bajnoknak becsületére való iramot kifejtve, már az utcán találtam magam a portás, pár kéményseprő és a felbőkött rendőr által üzetve.

A következő jelenet már a rendőrszobában játszódott le, hova engem kalap és felöltő nélkül izzadtságtól csepegve tessekelt be a már csoporttá összeverődött tömeg.

Nem zártak be. Nem is volt ra ok, hanem a kacagási jelenetet a rendőrbiztos is végig röhtönözte.

Másnap az édes nénitől egy levelet kaptam. Ez állt benne:

Hallja maga, csirkefogó!

Én a leányomat nem adhatom egy olyannak, aki még a kabatját is kölcsön veszi.

Megtudtam azt is, hogy maga csak olyan iró, aki, amiért ir, naponta 80 krajcárt kap a pénzügyigazgatóságtól. Maga csak diurnista.

A jegygyürüt küldje vissza azonnal, mert erre is tőlem csalta ki a pénzt.

özv. Varjasné.

Nem volt mit tennem, gondoltam, hadd lásson egy római jellemet és visszaküldtem a gyürüjét.

Erre ő is visszaküldött 48 darab szárított csaszárszakált, amit tőlem kapott s ezzel a történetnek vége volt.

Életem legszebb álmát az a gonosz szárnyas vámpir, az a kikölcsönzött [illegible] örökre széjjeltépte.

Még csak az volt hátra, hogy Baumzweig üzletében a frakkot az inas fejéhez vágjam, mire ő egy kalucsnit repitett a hátamba. Itt sem tudtam bosszumat lehüteni.

A lapok azonban olyan karrikaturát rajzoltak belőlem, amelyek teljesen lehetetlenné tették az én további szereplésemet.

Az irodaigazgató felmondott s egyéb választásom nem lévén, jegyet váltottam Tordára, savó kurára.

Most az Önök nemes szivéhez apellálok, mikor kérdem: mondják meg szemembe, szolgáltattam-e okot arra, hogy a sors ily mostohán banjon velem? Azt hiszem, egyhangu lesz a felelet, hogy: »Nem!«

Felolvasta: (!?)

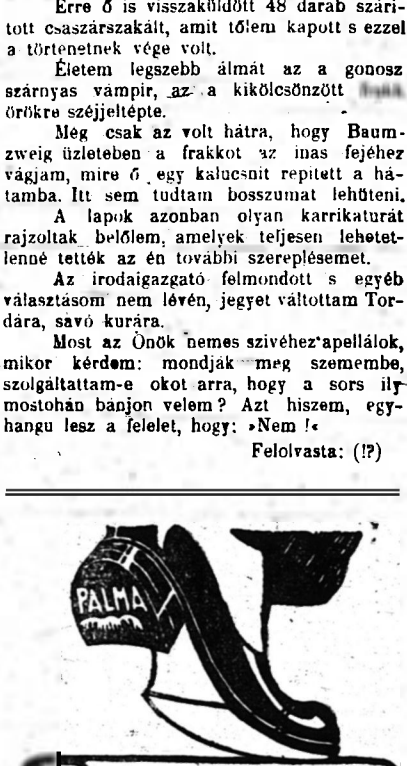

A tengerpartról. — No, hogy mulattá Abbaziában?

— Mint a kutya a hideg vizben.

— Nagyszerü! Hát fürödtél is?!

Aki kertjét disziteni akarja, forduljon **Kohn József** cementáru gyárához **Pápán,** Iroda: Fő-tér 18. szám.

Ahol virágvazak, virágagyszegély stb. betonból **izléses kivitelben kaphatók.**

Gyárt: Gazdasági vasbeton-hengereket, cementcsöveket (állandó nagy készlet minden méretü egyenes és ivcsövekből). Mintázott és márvány mozaiklapokat, mükőlépcsőket. **Elvállal:** Mükő- és fayencefalburkolást, betonmunkákat, csatornázásokat stb.

Mintalapok, árajánlatok, költségvetések díjtalanul.

HIREK.

Péter — Pál napján, vagyis holnap reggel 8 órakor lesz Czelldömölkön a tanévzáró isteniszolgálat az apátsági plébánia-templomban; utána úgy a kath. fiú- és leányiskolában, mint a községi tog. fiúiskolában az Értesítőkönyvecskék, illetőleg a bizonyítványok kiosztása fog megtörténni.

A korházi főorvosi állás. Hírt adtunk nemrégiben, hogy a czelldömölki közkorházban dr. Gefin főorvos elhalálozása által megüresedett igazgató főorvosi állásra a korházi bizottság a pályázók közül dr. Deutsch Samut — a 18 éve ott működő másod-orvost jelölte. Mint most értesülünk, a vármegye egészségügyi bizottsága viszont pénteken tartott ülésében a kórházi bizottság jelölését mellőzve, dr. Hetthéssy Elek máv. tiszti orvost jelölte. A városunk érdekiődésének központjában álló kérdésnek a főispán vet véget végleges kinevezésével, ami a jövő hó elejére várható. Nagy kíváncsisággal várja városunk a döntést, mert a főispán korlátlan kinevezési jogánál fogva nincs kötve egyik jelöléshez sem.

Eljegyzés. Schrantz Elek a'sóhidvai kereskedő, lapunk volt munkatársa, ma tartja eljegyzését, Farnady Teruska kisasszonnyal, Farnady Gyula győri hang-zenekereskedő szeretetreméltó bájos leányával.

Képviselőtestületi gyülés. Városunk képviselőtestülete f. hó 27-én tartotta rendkívüli ülését, amelynek mindössze 4 tárgya volt. Első tárgya a városháza bérlői szerződésének meghosszabbítása volt, amelyhez a képviselőtestület hozzájárult, csupán a következő bérlők bérleti összegének változtatása határoztatott el: Róth Morét 1600 K-ról 1800 K-ra, Singer Ignácot 770-ről 900 K, Reif Dávidnéjét 600-ról 650 K-ra, Weisz Ignácét 1205-ről 1300 K-ra, Horler Jánosét 970-ről 1200 K-ra. A többi bérlőnél az emelés mellőzésével a régi haszonbért állapította meg. A »Községek Lapja« szerkesztősége felhívja a képviselőtestületet, hogy csatlakozzék a megindított mozgalmukhoz és a Budapesten megtartandó értekezleten képviseltesse magát. Elhatározta, hogy az értekezleten a község képviselteti magát, melyet előre be fog jelenteni az elöljáróság. A Ganz-féle villamossági részvénytársaság üzemvezetőségének a helybeli telepnél szerelvények beszerzésére vonatkozólag a felhatalmazást a képviselőtestület megadja. A Villanytelep ellenőrzésére 4 tagból álló állandó bizottságot küld ki, melynek tagjai lettek: Szalay János városbíró, Lóránth Gyula főjegyző, Simon Sándor és Berecz Lajos képviselőtestületi tagok. A Rákóczy ut, Baross és Batthányi utcákban összegyülemlett eső víz levezetésének tervezetét bemutatja az elöljáróság, hogy ennek tárgyalása a jövő ülés napirendjére kitüzessék. Egyéb tárgya a mai ülésnek nem volt.

Egyházmegyei közgyülés. A kemenesaljai ev. egyházmegye julius 8-án Czelldömölkön az ev. templomban tartja évi rendes közgyülését, amelyre az esperesi jelentést Varga Gyula esperes már az elmult héten szétküldötte.

Eskűvő. Mult szombaton, e hó 20-án, vezette oltárhoz *Virágh* József czelldömölki kath. tanító a czelldömölki apátsági templomban özv. Scheidl Antalnét.

Gyermek rablás. Kolompár Mari nagysimonyi kóbor cigányleány elrabolta Kolompár [illegible] vépi cigányasszony 7 hónapos megtalálták nála az elrabolt csecsemőt is. Vallatásra fogták, de a cigányleány sehogysem akarja indokát adni annak, hogy mi vitte a gyermekrablásra.

Szabadság. Somogyi Aadár tb. főszolgabirónak az alispán jul. 11-től 31-ig és okt. 1-től 21-ig szabadságot engedelyezett.

Hirtelen halál. Ferenczy Sándor, a Duna közelében határában levő erdőre ment, amely erdőt a Geiszt Testvérek vettek meg kivágásra, hirtelen rosszul lett és összeesett. Azonnal kocsira tették és Jánoshazára vitték orvoshoz, de már segíteni nem lehetett rajta, meghalt. Az orvosi vizsgálat szerint szivszélhüdés ölte meg a fiatal életerős embert.

A Czelldömölk és Vidéke Állatvédő Egyesület f. évi julius hó 8-án d. u. 3 órakor Czelldömölkön, a városháza tanácstermében rendes évi közgyülését tartja, melyre az egyesület tagjai tisztelettel meghivatnak. Kéretnek az egyesület tagjai határozatképesség megállapitása céljából minél számosabban megjelenni. Targysorozat: 1. Gyülés megnyitása. 2. Jelentés az egyesület 1913. évi működéséről. 3. Pénztáros számadása az 1913. évről. 4. 1914. évi költségelőirányzat megállapitása. 5. Tisztikar lemondása és uj tisztikar megválasztása. 6. Indítványok. Czelldömölk, 1914. évi junius hó. Gottman Bódog, elnök. Szórady Dénes titkár.

A Szombathelyi Sport Egylet nagy napja. A Ferencvárosi Torna Klub teljes első csapatának szombathelyi vendégszereplése érthető izgalomban tartja a város sport köreit. De nemcsak a városban, hanem messze vidéken is fokozott érdeklődéssel várják julius hó 5-ikét, a mérkőzés napját. A csapat, amely Europa csaknem valamennyi sportszempontból számottevő állam legjobb csapatait legyőzte, országos körutra indul s legelső állomása Szombathelyen lesz hol »SZSE« első csapatával mérkőzik. A csapat tagjain kivül a klub elnöksége is leutazik Szombathelyre, ahol a megye és város részéről is ünneplésben részesitik a világhirü csapatot és vezetőségét.

Eljegyzés. Schlesinger Zsigmond bobai kereskedő eljegyezte Löwy Erzsikét Győrszentmártonból.

A polgári olvasó-kör könyvtárát a könyvtáros az uj helyiségbe való átköltözés alkalmával ujólag rendezte és ez a tagoknak a nyári hónapokban minden csütörtökön délután 6-tól—7 óráig lesz nyitva. A kör könyvtárosa ezután is felkéri mindazokat, akiknél már régebben vannak kiün könyvek olvasásra, hogy ezeket lehetőleg minél előbb beadni szíveskedjenek, mert ellenkező esetben kénytelen lesz ezeknek ellenértékét, az alapszabályok értelmében, készpénzben velük megfizettetni.

Eltört tyuklopók. Március hayában Kolompár József és két társa a czelli járásban mindenfelé sok tyukot lopott össze. A tolvajokat a jánosházai csendőrség fogta el és fölöttük szerdán itélkezett a szombathelyi törvényszék. A ravasz tolvajok azonban mindent letagadtak és csak egy tyuk-lopást akartak elismerni. Tagadásuk meglehetős eredményre is vezetett, mert csak egy tyuklopást lehetett rájuk bizonyitani. Mindazonáltal Kolompár Józsefet 3 havi, két társát 2—2 havi fogházra itélte a törvényszék és mindjárt szabadon is bocsátotta őket, mert vizsgálati fogságuk ugyis tovább tartott, mint a rájuk kiróttt büntetés.

Eljegyzés. Balogh István külsővati ev. tanító eljegyezte Ritzinger Vilmát Vönöczkön.

Tekeverseny. A Czelldömölki Vasutas Szövetség ma és holnap délután a Magyar [illegible] levő helyiségében dij-tekeversenyt rendez, amelyen az előjelek szerint a tagok és vendégeik nagy számban fognak megjelenni.

Szalonna-pörzsölés a Felix-ligetben. Szerdán délután a Felix-ligetben sétálók érdekes szórakozásnak voltak szemtanui. A Bárány-vendéglő asztaltársaságának tagjai gyültek össze a Felix-liget egyik kies sarkában, hogy ott a jó nyári levegőn kedélyesen elpoharazgassanak és az érdekesség kedvéért az alkalomra külön szalonna-pörzsölő is készült. Ugy látszik azonban, hogy ez is ugy végződött, mint a hires Duna-parti halaszlé-főzés, ahol az egyik halász frissen fogott halakból és ugyanott mindjárt elkészitett halászlével akart a munkapárti képviselőknek kedveskedni. A történeti feljegyzések szerint mire a halászlé elkészült, az egész társaság jóllakott a szomszedos vendéglőben jó pecsenyével és csak a forma kedvéért kóstolták meg a jó hodolati halászlét. — A Felix-ligetben is csakhamar szépen teritett asztalra a szimetria kedvéért jó birkagulyást tálalt fel a Bárány-vendéglős, a jó kedvet a körben céltudatosan oda bottyolt cigányok a legmagasabbra hangolták, amelyet azonban a hirtelen támadt zaporeső mindjárt lelohasztott. Mint értesülünk azonban, a jó föld alatt a késő esti órákig vigan folyt a »szalonna-pörzsölés«. A nagyszerű szalonna-pörzsölő pedig azóta mindig azon gondolkodik, hogy mégis jó, ha van »titulus bibandi«.

A nagyérdemü gazdakozönségnek valósziniü érdekében áll, hogy a biborheréről kellőkép tajékozva legyen, amiért szükségesnek tartjuk, a Reichenfeld Gyula nagykanizsai magkiviteli cégtől kapott tudósitást nyilvánosságra hozni. Eszerint Magyarországon jó biborhere termés várható, de ép ugy Franciaországban is. Magyarországnak sietnie kellene tehát terményét mielőbb elkésziteni, mert a külföldet jelenleg korán szállitható biborheremag érdekli. Az ár, mely természetes ingadozik, ezidőszerint 45—48 korona 100 kg.-kint. Bővebb felvilágositást készséggel ad Reichenfeld Gyula cég; ki szivesen lát minden hozzáforduló érdeklődőt. — Ez alkalommal tudatja fenti cég, hogy kölest, moharmagot és tarlórépát a legmegbizhatóbb minőségben, előnyösen ajánlhat, ugyszinten műtrágyát is, a M. É. Sz. képviseletében.

Elitélt rendőr. Újév napján történt, hogy a czelldömölki Korona-vendéglőben mulatozó Sándor-majori legények és Módos István volt községi rendőr között nézeteltérés támadt az éneklés minéműsége fölött. A dolgot Módos úgy akarta elintézni, hogy Kovács Imre és Szabó János akkor szolgálatban volt rendőröknek beárulta, hogy a legények őt és feleségét meg akarják verni. A való tényállás szerint azonban a hazafelé tartó legényeket a Felix liget előtt ő támadta meg vasvillával és a verekedésbe az odarendelt rendőrök is belekeveredtek, kardot rántottak és Kovács Imre rendőr kardjával a társaság egyik tagjának, Lipovics Imrének fején 8 napon belül gyógyuló sérülést ejtett. A sértett képviseletében dr. Gergely Lajos czelldömölki ügyvéd tett feljelentést, amire ez ügyben csütörtökön tartott főtárgyalást a szombathelyi törvényszék és Kovács Imrét hivatalos hatalommal való visszaélés vétsége miatt 2 heti fogságra Módos Istvánt pedig könnyű testi sértés vétsége miatt 1 heti fogházra és 10 K pénzbüntetésre ítélte, valamint az összes költségekben elmarasztalta. Kovács Imre büntetését a törvényszék büntetlen előéletére való tekintettel felfüggesztette 3 évi próbaidőre, Módos István büntetése azonban jogerőssé vált.

Zene a Korona kerthelyiségében. Ma és holnap délután és este a Korona vendéglő kerthelyiségében Csillag Jancsi hírneves zenekara hangversenyez, amelyre ezuttal is meghívja a közönséget a vendéglő tulajdonosa.

Tizennyolc mázsa buza egy holdon. Örömmel jelentjük, hogy a tizennyolc mázsás buzatermés nem Németországban volt, hanem a gyönyörű állami birtokunkon, Mezőhegyesen. Csakhogy az bizonyos, hogy ez a tizennyolc mázsás buzatermést a talaj megfelelő előkészítésével, kellő istálló és műtrágyázással érték el. Rendes mivelés mellett, mivel a magyarországi talajok foszforsavban rendkivül szegények és mivel az istálló trágyában is foszforsav igen kevés van, azért a mi talajainknak nagy buzatermeséket nem adhatnak. És ha a gazda azt akarja elérni, amit Mezőhegyesen elérlek; vagyis 18 mázsa buzát egy holdon, akkor az istálló trágyázás mellett műtrágyát és pedig kötött talajon szuperfoszfátot, homokos talajon pedig kálisót és vegyesen szuperfoszfátot kell alkalmaznia.

Mozi. Szenzációs mozi estélye volt tegnap az Apolló mozgónak, Mészáros János nagy áldozatok árán megszerezte a beszélő és éneklő-filmek bemutatását és azt a tegnapi napon kezdte meg. 4 zenélő film és egy nagy 3 felvonásos dráma a »Miniszteri tanácsosné« szerepelt a műsoron. A közönség mindannyit nagy elragadtatással szemlélte és mindannyian elhatározták, hogy a mai estét is végigélvezik. A mai műsoron ugyanis 4 újabb zenélő film kerül bemutatásra. A női zenekar imitáció, humoros. A fogorvosnál, humoros jelenet, előadják: Göndör és Aalbach. Csibikém, egyedül Baumann. Xilofon, duett zeneszám, és ugyancsak a nagy film-dráma és egy amerikai vígjáték. Ezen előadások helyárai ugyan mérsékelten felemeltek, de ez a csekély helyárkülönbözettel szemben óriási a műsorellenszolgáltatás. A dráma tartalma mai »Mozi« rovatunkban olvasható. Ajánlatos lesz a mai előadásokra helyeket előjegyeztetni, mert tegnap is zsufolásig megtelt a terem.

Tűz Jánosházán. Éger Ferenc jánosházai hentes jégverme kedden hajnalban, eddig ismeretlen okból, kigyuladt és teljesen leégett. A jégveremben levő nagy mennyiségű jég is elpusztult, mert a nagy melegben elolvadt.

Uj étterem. Hubert Samu, a helybeli Bárány vendéglőben diszesen berendezett uj éttermet nyitott és az a közönség használatára rendelkezésre bocsátotta. Ugyanitt fog a Polgári olvasókör helyisége is maradni.

Ruhareformok a törvényszéken. Régebben fölmerült már az ötlet, hogy nyugoti mintára egyenruhát adjanak a magyar törvénykezésre is. A tervezgetés stádiumából azonban csak most kezd kilépni a dolog. Az uj birói talár bő köpenyszerü fekete domino lesz, magyar koronával és süveg. A kezelő-személyzet fekete sujtásos uniformist fog kapni, lilaszinü hajtókával. A hajtókán XI-ik fizetési osztályba lévő tisztviselő egy rózsát és az irodaigazgató ezüst gallért kap az egyenruhájára. A birósági tisztviselők egyenruhásitását a törvényszékek tisztviselői vegyes érzéssel fogadják. Némelyek nem örülnek a lilahajtókás fekete egyenruhának, mondván: ne egyenruhát, de fizetésemelést adjanak! Mások viszont a tervezett uj reformot szükségesnek tartják. A közönségnek is elsőrangu érdeke, hogy az ügyes bajos emberek között megkülönböztethetők legyenek a tisztviselők. Tüzoltó, huszár, csendőr, biró stb. mind egyenruhát kapnak, ki ujat, ki legujabbat. Kötelezőve kellene tenni, hogy valaki polgári ruhát is viseljen majd.

Miből lesz a cserebogár? kérdi a vizsgálaton a tanár a discipululust.

— Pondróból.

— Hát az miből lesz?

— ? ? (Haligat.)

— No, vigyázzon! . . . csi . . . csi . . csi . . .

— *Csimpanzból!* Vágja ki gyorsan az ifju a *szimász* helyett.

Bucsuztató. Nem régiben történt egyik falunkban. Ahol még a kis és öreg halottakat a mester uram ékes rigmusokban elbucsuztatja. Bokor Mária fiatal virágszál volt a halott, akit édesanyja keservesen siratgatott. Csak a bucsuztató egyes költőibb fordulatánál emelte fel könnybeborult szemeit, hogy minden szép szó emlékébe vésődjék. A többek között ez a két hangulatos verssor is elcsendült a mesteri ajkon:

Látom a cherubint mennyek ajtajában,
»Bokor Márit várja fehér gyolcsruhában.«

Temetés után a gyászoló anya imigyen szólította meg a mester urat:

— Már-már édes galambom, mér csak gyócsba öltözte az én kedves virágszálamat!?

— Azért, édes lelkem, hangzott a válasz, mert három koronáért nem öltöztethettem selyem ruhába.

Léven tehát a bucsuztató az olcsóbbi fajtából való.

Az ideges feleség. Egy galambszelidségü férjnek nagyon kedves, de borzasztóan ideges felesége van. Az asszony folyton képzelődik, nagy betegnek érzi magát, pedig alapjában semmi baja sincs. A férjnek a napokban vidékre kellett utaznia valami kiküldetésben. Még meg sem érkezett rendeltetési helyére, amikor egy közbeeső állomáson távirattal keresték. A férj felbontja a táviratot és ezt olvassa benne:

— Jöjj rögtön vissza. Halálomon vagyok, halálom percek kérdése, azonnal gyere, ha még látni akarsz. Feleséged.

Mire a férj habozás nélkül ezt telegrafálta vissza:

— Nem jöhetek, sürgős dolgom van, holnapután otthon leszek kérlek várj addig. Férjed.

És az asszony várt . .

A várkisasszony.

(Folytatás.)

Elhallt a dal, nem zokog már . . .
Csak a zugó vihar tombol,
Szegény lány szeméből könnyár
Nem foly növő fajdalomtol.
Ágyába tér s mint hófelhő
Veszi körül márvány testét.
De szemére alom nem jő.
Jövőbe lát, amely sötét.

Majd a multba pillant vissza:
— A várba egy szép dalnok jő,
Aki lantja mellett sirja
Bus élete mily szenvedő.

Zeng egy dalt a gilicéről,
Melynek elveszett a párja.
Nem hall semmit kedveséről.
De azért csak várja, várja.

Gonosz, rabló vércsemadár,
Mint gyilkolta nem is sejti:
»Gyere,... várlak,... mikor jössz már?«
Panaszosan ezt énekli.

(Folyt. köv.) *Szabó Gyula.*

MOZI.

Hanni asszony.

Hanny Veisevel a főszerepben.

Bemutató előadás a czelldömölki

APOLLÓ MOZGÓ-SZINHÁZ

folyó hó 28-án tartandó előadásán.

Eckersberg gróf egyetlen leányának Eckmann tanácsossal való házassága óta egyedül él villájában. Néhány házzal odébb lakik leánya. Az érintkezés nem volt gyakori, mert a tanácsos kötelességtudó pedáns ember, a gróf pedig neje elhalálozása óta a kártyajátékban keresett szórakozást. Már nagy összegeket veszitett a klubban, utóbbi időben pedig kártyaadósságot is csinált. Egy napon a gróf lányától kért 3000 márkát és Hanni csak nagy nehezen tudta ezen összeget valamely ürügy alatt férjétől megkapni. A gróf megigéri leányának, hogy többé nem fog játszani, de barátai kisértéseinek nem tud ellentállani. Hannira nehéz gondok nehezednek és minthogy férje ily dologban könyörtelen, bánatát egy csónak-kiránduláson közli barátjukkal Buchner ügyésszel. A sugdolozást a tanácsos feleremagyarázza. Buchner ismerte a klubbot, melyet Hanni atyja látogatott és másnap közli Hannival, hogy a klubbot a rendőrség felfogja oszlatni. Hannit azonban, hogy atyját idejekorán visszatarthassa, értesiteni fogja. A levél boritékját azonban a sietségben ott felejtette, férje megtalálta és igy gyanuja csak erősbödött. A gróf nem tartotta be szavát, elhajtatott auton a klubba. Hanni ezt megtudva, férfi ruhát öltött és elhajtat a klubba, de atyját sehol nem találja. Egyszerre elhangzik a teremben: itt a rendőrség, mire minden tag elmenekül. Hanni is felszalad az emeletre, ott egy ablakon keresztül a ház párkányán végig rohan mig a ruhatárhoz jut, hol Buchnerrel találkozik, ki a klub feloszlatását vezeti. Sirva panaszolja el az asszony, mint jutott ebbe a helyzetbe, mire Buchner megnyugtatja és kocsin hazaszállitja.

A tanácsos nem meri vélni, hogy Buchner nejét kocsin hozza haza és amikor Hanni atyját sulyosan megsebesitve hozzák haza, kinek autója útközben felrobbant és Hanni atyja beteg ágyán ájultan összerogy. Buchner Hannihoz irt levéllel meggyőzi a tanácsost arról, hogy nejét érdemtelenül és ártatlanul gyanusitotta, és neje szivjóságának bizonyosságában magához szoritva ezt mondja: Sulyos megpróbáltatásod után becsülő és megértő hitvestársad leszek.

Kiadó: Dinkgreve Nándor.

ANGOL KÉPESLAPOK.

Művészi reprodukciók a magyar, francia, német, szerb, orosz, angol és világszalonból érkezett ujdonságokból óriási választék Dinkgreve N. papirkereskedésében

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

Eladó ház.

Czelldömölkön, a Dömölki-utca 12-ik számu ujonnan épült

ház

a város legforgalmasabb helyén, áll 4 lakásból, nagy pincével, kapuszinnel, nagy kerttel, azonnal eladó.

Bővebb értesités nyerhető a kiadóhivatalban.

278/1914. végrh. sz.

Árverési hirdetmény

Alulirott birósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a budapesti VII. kerületi kir. járásbiróságnak 1914. évi 106 481/2 számu végzése következtében dr. Scheiber Zsigmond helyettes ügyvéd által képviselt Tokaji Borbermelők Társasága részvénytársaság felperes javára Czelldömölkön 363 K 80 fillér és jár. erejéig 1914. évi április 15-én foganatositott biztositási végrehajtás utján le és felülfoglalt és 2455 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: lovak, kocsik, szobák berendezése és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a czelldömölki kir. járásbiróság 1914. évi V. 135/2. számu végzése folytán 363 K 80 fillér tőkekövetelés, ennek 1913. évi augusztus 20-tól járó 5% kamatai és eddig összesen 94 K 60 fillérben biróilag már megállapitott hátralékos költségek erejéig, Czelldömölk községben alperes lakásán leendő megtartására **1914. évi julius hó 2-ik napjának d. u. 3 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tc. 20. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Czelldömölk, 1914. junius 16.

ZÁBORSZKY SÁNDOR
kir. bir. végrehajtó.

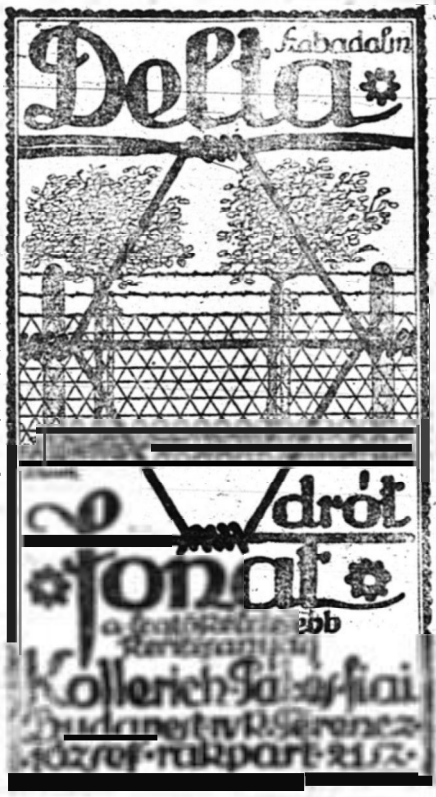

BUTOROK.

Réz és vasbutorok, háló, ebédlő, szálloda, kórházi és kerti berendezések, gyermekágyak, gyermekkocsik, acél sodrony ágybetétek, kocsiülések, lószőr és afrik matracok, diványok, rézkarnisok, ablakroletták, redőnyök, mozsdóasztal és mozsdó-készletek, szoba-kloset, fa és széntartók, kályha ellenzők, tüzelő készletek, ruha-fogasok, patkány és egérfogókat legjutányosabban szállit.

GARAI KÁROLY
réz és vasbutor készitő ARAD

Eredeti párisi
evélpapir-ujdonságok
megérkeztek
Dinkgreve Nándor
papirkereskedésébe
Czelldömölk

BERECZ LAJOS
ujonnan alapitott
érc- és fakoporsó raktára
Czelldömölk, Ferenc József-utca (Saját ház.)

Mindennemü temetkezési cikkek beváasárlási forrása.

Állandó sirkoszoru raktár.

Diszes ravatal-felállitás megegyezés szerint.

Temetések a legegyszerübbtől a legdiszesebbekig eszközöltetnek.

Követelje azonban, hogy szállitoja Önnek csakis **OLLA**-t adjon és ne engedjen magának csekélyebb értékü silány utánzatot, mint ép oly jót« feldicsérni. Kedvelt minőségek:

1203. sz. »Extrafinom« minőség 6 K.
1204. sz. »Superfinom« minőség 8 K.

Kapható: Dr Bisitzky András gyógyszertárában Czelldömölkön.

Elárusitó: Hoffmann Miksa Czelldömölk.

Épittetők figyelmébe!

Alulirott tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Győrött az ácsmesterek képesitő vizsgálatán az

ácsmesteri

teendők végzésére képesitést nyertem.

Czelldömölkön már 15 év óta végzek teljes megelégedésre ácsipari munkákat és most képesitésemnél fogva minden e szakba vágó munkát szabadon végezhetek.

Kifogástalanul és jutányos árban elkészitett munkám tesz érdemessé a pártfogásra.

Kiváló tisztelettel

Bokor Károly

képesitett ácsmester.

Lakás: Berzsenyi Dániel-utca 1

Alapitva 1804. Alapitva 1804.

HOFFMANN JÓZSEF

kávé-nagypörköldéjének iz és zamat tekintetében felülmulhatatlan

PÖRKÖLT KÁVÉI:

»Udvari keverék« á K 6·—
»Kolumbus« a K 4·80
»Kubanus« a K 4·40

állandóan friss pörkölésben, ½, 1 és 2 kg-os csomagokban kaphatók:

GAYER GYULA

vas és fuszerkeresk. Czelldomolkon

SZÁNTÓI SAVANYUVIZ,

elsőrendü természetes, szénsavdus asztali gyogyviz.

Bornak: fűszer. Betegnek: gyógyszer. Egészségesnek: óvszer.

Kizárólag s foraktár Czelldömölkön:

Gayer Gyula utóda Röh Pálnál.

HIRDETMENY!

Tisztelettel hozom Czelldömölk és vidéke nagyérdemü közönsége becses tudomasara, hogy **Czelldomölkön, a Kossuth Lajos-utcában (Dinkgreve-féle ház)**

kézimunka üzletet

érnemü es vegytisztitási vállalatot nyitottam.

Mindenfele nimzest elkészitésre elfogadok és azokat müveszies kivitelben készitem. A himzéshez szükséges összes kellékekből. — tük, pamutok, selymek, kezdett kézimunkák nagy raktart tartok.

Előnyomatáshoz a legmodernebb mintakat használom.

Férfi és női fenememüek, felsőruhák tisztitása es festése a legkifogástalanabbul eszközöltetik.

Szives pártfogást kérve.

Kiváló tisztelettel

KÖVESI PAULA.

Hornyolt-cserép és

falitégla

készletemet kiárusitom jutányos áron mig a készlet tart.

Hornyolt cserép
1000 db. 50 K.

Kátrányozott
1000 db. 56 K.

Szives pártfogást ker

özv. Tory Györgyné

Czelldömölk

Uj üveguzlet.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Czelldömölkön a Gyarmathy-téren levő füszerüzletem mellé**

ÜVEG- S PORCELLÁN kereskedést rendeztem be.

Raktáramat dusan felszereltem a legdivatosabb kávés, teás, mokkás és ebédlő szervizekkel és az üveges szakmába vágó cikkekkel, melyeket jutányos áron árusitok.

Üveg disztárgyak, vendéglői felszerelésekből nagy választék. Épületek üvegezését a legpontosabban olcsó áron készitem.

Szives pártfogást kérve, kiváló tisztelettel

Horter János

és üvegáru kereskedése.